

هو الأقدس الأعزّ الأعظم الأبهى

يا احمد قد سمعت ندائی اذ كنت حاضراً فى محضرى و رأيت امواج بحر بیانى و ارتفاع سماء حکمتی ان ربک لهو المهيمن القيوم و نسمعک مرّة اخرى ندائی الأحدى لیجذبک الى الأفق الأعلى ان ربک لهو الحقّ علام الغیوب لیس هذا يوم القعود قم باسم ربک ثم ذکر الناس بهذا اليوم الذى فيه ینادى المناد انه لا اله الا هو العزیز الودود هذا يوم الذکر و البیان ان افصح باب اللسان بمفتاح اسم ربک المقتدر على الغیب و الشهود و قل يا ملأ العالم قد ظهر الاسم الأعظم ان افرحوا و توجّهوا اليه بالأفئدة و القلوب ای احمد انشاءالله بعنايت الهی مدیر کوثر حیوان باشی امروز روزیست که جمیع ذرات بندای قد ظهر منزل الآيات ناطقند باید بکمال حکمت و بیان اهل امکان را بشطر رحمن دعوت نمائی و از رحيق حیوان که از قلم رحمن در کلّ احيان جاری و ساریست نصیب عطا کنی امروز روز تبلیغ است بقوّت اسم اعظم ندا کن که شاید امم باصغای آن فائز گردند و بجّت علیا که مظهر کلمه اولی است مشرّف شوند ای احمد ذکرت لدى العرش بوده و خواهد بود و لحظات عنایت الهی باو بوده و هست ولكن باید در جمیع احوال بحکمت ناظر باشی که مباد امری حادث شود و سبب ضرّ عباد گردد اگر بدوستان الهی ملاقات نمودی تکبیر برسان و باّیام ظهورش متذکر نما که شاید نار ذکر حجابات خلق را بسوزاند و بحقّ نزدیک نماید دنیا فانی بوده و خواهد بود قسم بآفتاب بیان که از مشرق فم رحمن مشرقست که اگر نفسی در آنی بدیده بصیرت ملاحظه کند و تفکر نماید جمیع را معدوم و مفقود مشاهده کند مگر نفوسیکه بحیل محبّت رحمانی متمسکند و باذیال کرم متشبّث لعمری أنّهم هم الفائزون و أنّهم هم المقربون و أنّهم هم المخلصون طوبی لک و لهم و للذین کسّروا سلاسل الأوهام باسم ربّهم مالک الأنام البهّاء علیک و علیهم من لدی الله ربّ العالمین